

BRÁNA

*Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Praze -
Braníku*

číslo 9/2003

OZNÁMENÍ

Pravidelný sborový program

BOHOSLUŽBY: neděle 9,30 hod.

každou první neděli v měsíci jsou rodinné služby Boží,
každou třetí neděli v měsíci je vysluhována sv. večeře Páně

od 23.11. do 14.12. je od 10,45 nácvik na vánoční hru

STARŠÍ DOROST (10-14 let): úterý 17-19

MLÁDEŽ: úterý 18,30-21

BIBLICKÁ HODINA: středa 18-19,30

BIBLICKÁ VÝCHOVA DĚTÍ A MLADŠÍ DOROST (7-10 let): čtvrtek 16-18

ODROST (15-17 let): čtvrtek 18-20

úřední hodiny br.faráře PhDr. Lud'ka Rejchrt:

pondělí a pátek 10 - 11,30

středa 17 - 18

Kontakty na sbor

Adresa: **Sbor Českobratrské církve evangelické**

Modřanská 118, 147 00 Praha 4 - Braník

Telefon: **244 461 037**

Internet: **<http://branik.evangnet.cz>**

Bankovní spojení: Poštovní spořitelna, **úč. 135027438/0300**

Tiráž

BRÁNA

IX. ročník, číslo 9 - listopad 2003

pro členy a příznivce sboru ČCE Praha - Braník

vychází jednou měsíčně (kromě prázdnin)

Vedoucí redaktorka: Růžena Černá

Redakční rada: J. Čierná, A. Drápal, P. Říčan, M. Bedrníková

Výkonná redakce: Růžena Černá, Magda Holá

Uzávěrka v neděli před schůzí staršovstva (druhé pondělí v měsíci).

Príspevky odevzdejte redakci (pokud možno i na disketě) nebo odešlete e-mailem na adresu:
mscerny@volny.cz

[Převod do HTML: [Michal Jungmann](#), [Michal Mazný](#) .]

BIBLICKÁ ÚVAHA

Izaiáš 1, 10-20 a Matouš 9, 1-13: Milosrdenství chci, a ne oběti.

"Rozumíš tomu, co čteš?" - tak se zeptal Filip mouřenína, komorníka královny Kandáces, když slyšel, že čte Izaiáše proroka (Sk 8). Rozumíme my tomu, co čteme, správně?

K biblickému textu můžeme přistupovat trojím způsobem:

Text můžeme číst jako výpověď starých časů. Tehdy např. Izaiáš káral lid, že spoléhá na modloslužbu. Cožpak není třeba dbát na činění práva a milosrdenství? Jsme v pokušení říci: ano, o to zápasil prorok tenkrát, ale nás, dnešních křesťanů se to netýká. My jsme přece uvěřili našemu Pánu, který nám říká: Milosrdenství chci, a ne oběti. Je to však pravda, že nás se to prorokovo kárání netýká?

Je možné číst a chápat Bibli jako slovo do církve: komu je hodně dáno, od toho se hodně požaduje. Když přišel Pán Ježíš, ten očekávaný Mesiáš, čekalo se, že sebere voje svých věrných. Ale on vyhnal penězoměnce z chrámu. Tím ukázal, že je třeba začít od sebe, od své církve. Dejme si dobrý pozor, abychom pomocí Božího slova nesoudili lidi kolem nás - lidověji řečeno: neotloukali ho lidem o hlavu.

Bohoslužba, modlitba, písně, Večeře Páně - to jsou projevy naší víry, není to však cíl naší víry; je to vyslání ke službě. Však i my na konci bohoslužeb slyšíme poslání. Bohoslužba je začátek toho dalšího. Po bohoslužbách musíme do všedních dnů a tam osvědčit, co nám to dalo. Kdyby tomu tak nebylo, mohla by být i naše bohoslužba přiřazena k těm obětem ve starozákonním smyslu, v nichž Pán Bůh nemá zalíbení.

Nabízí se ještě třetí způsob, jak číst Bibli, a sice jako všeplatnou výpověď pro všechny lidi, pro celý svět. Ale to není tak samozřejmé, jak se na první pohled zdá. Pán Bůh dává svítit na spravedlivé i na nespravedlivé, Pán Ježíš zemřel i za ty druhé. Právě proto jsme i za ně odpovědni; nemůžeme jen "uspokojovat své náboženské potřeby". Nevzdávejme zápas za své bližní příliš lehce. To není nějaké otravování těch druhých. Celé biblické poselství k nám mluví o tom, že svědectví o Bohu je třeba přinášet všem. Před Bohem ob stojí právo a spravedlnost, milosrdenství a láska - vždyť toho je plná Bible; jestliže tuto zvěst nepřineseme světu, kdo to bude dělat? Národ, do kterého jsme byli postaveni, žízni a lační po spravedlnosti a lásce - a třeba o tom ani neví -. Každý z nás může konat jakousi modlitební stráž - mám na mysli pravidelnou modlitbu - To je přece úžasná možnost také pro ty, kdo už nemají příliš tělesných sil.

Absence modlitby by - podle mého soudu - mohla být jednou z věcí, za kterou by nás, jako církev, mohl Izaiáš pěkně tepat - třeba takto: "Lide evangelický, divíš se, že statistiky vykazují rok od roku úbytek členů? Divíš se, že z původních 300 sborů jich zbylo jen 264? Nechci ti sahat do svědomí, ale je modlitba každodenní součástí tvého života? Ne? Pak se ovšem nemůžeš divit, jak to s církví dopadá. Nejen modlitba naučená, ale především ta osobní, do níž by se mělo promítnout i všechno,

čím žiješ, co tě trápí, a hlavně vděčnost za všechno, čím tě Pán Bůh tak nezaslouženě obdarovává

Modleme se i za to, abychom nebyli Pánu Bohu protivní tím, že někdy i v církvi děláme něco, co je k ničemu. Každý z nás může nést pochodeň víry, lásky a naděje pro každého člověka. Izaiáš nám jasně říká, co máme dělat. Pro to všechno je modlitba tou nejspolehlivější oporou. A budeme-li slabí, Pán Půh nás ponese, tak jak o tom mluví vyprávění neznámého autora:

"Jedné noci jsem měl zvláštní sen: šel jsem s Bohem, svým Pánem, po písčitém pobřeží - Na temném nebi se promítal film mého života. Provázely jej dvojí stopy v písku - Udivilo mne, že v těch nejtěžších a nejsmutnějších obdobích mého života se objevovaly stopy jen jedny. V rozpacích jsem se zeptal: "Pane, tys mi slíbil, že vždy půjdeme spolu. Ale teď" vidím, že v době nejtěžších zkoušek jsem šel sám. Proč jsi nebyl se mnou, když jsem tě nejvíc potřeboval?" Nato mi Bůh odpověděl: "Právě tam, kde vidíš v písku jen jedny jediné šlépěje, tam jsem tě nesl ve své náruči."

Žalm 68:

Požehnán buď Panovník, den ze dne za nás nosí břímě.

Bůh je naše spása, Bůh je Bohem, jenž nás zachraňuje.

Je to on, Panovník Hospodin, kdo vyvádí z tenat smrti.

Rut Nývltová

Poznámka redakce:

Na tentýž text z proroka Izaiáše kázal Prof. Jakub Trojan v katedrále sv. Víta v den vyhlášení České republiky před deseti lety - 1. ledna 1993. Kázání i vybrané čtení vzbudilo tehdy značný rozruch. Místo oslavné řeči slyšeli posluchači "...Z duše nenávidím vaše slavnosti...Ať se modlíte sebevíc, neslyším....omyjte se...přestaňte páchat zlo. Učte se činit dobro.."

STARŠOVSTVO

Zápis ze 641. schůze staršovstva 10. listopadu 2003

Přítomni bratři a sestry: Rejchrt, Novotný, Bedrník, Černá, Čierná, Drápalová, Kučera, Kučerová, Nývltová, Plhák, Hoznauer, Prosek, Šubrtová

Hosté: zástupci vietnamského sboru: Ngo Ahn Minh, Phi Trinh Ha, Tran Le Thu

1

Rozhovor s **vietnamskými hosty**: nedělních bohoslužeb se zúčastňuje 25 až 30 dospělých, děti mají souběžně svou nedělní školu; členové sboru dělají evangelizace mezi ostatními Vietnamci, rozdávají Nový zákon; v době vánoc budou mít shromáždění společně s ostatními vietnamskými křesťany z Čech v kostele sv. Prokopa v Praze 5. Bratři Minh a Ha a sestra Thu pak podali svědectví o tom, jak uvěřili a stali se křesťany.

2

Rozprava o **diakonské službě** v církvi. Užší skupinka (Čierná, Drápalová, Plhák) vypracuje zprávu pro synodní radu. Všichni členové staršovstva zašlou do 30.11. J. Čierné vyplněný dotazník. Informace o diakonátu bude uveřejněna v Bráně, aby se mohli vyjádřit i ostatní členové sboru.

3

I. Plhák informoval o Středisku **Diakonie pro zrakové postižené**. Rozdal informační leták ve formě

záložky. Záložky budou vloženy do Evangelického kalendáře a dalších církevních tiskovin. Staršovstvo souhlasí s proplacením výrobních výloh těchto letáčků - cca Kč 8.000.

4

V. Prosek navázal kontakt s Městskou částí Praha 4. Požádal o **finanční příspěvek** na plánované práce: natření kostela, oprava plotu, oprava sociálního zařízení (předpokládané výlohy celkem 300 tisíc Kč).

Dále upozornil na **nebezpečí padajících kamenů** ze skály za kostelem. K této otázce dostaneme písemné vyjádření; pak odpovíme br. Čujanovi na jeho dopis.

5

Příprava na **vánoce**: dopis napíše br. Hoznauer do příští schůze staršovstva, vytiskne I.Šubrtová. Dárky pro účinkující obstará M. Drápalová v některém středisku Diakonie.

Nácvik vánoční hry bude zahájen v neděli 23.11.

6

Opět jsme se vrátili k otázce podávání **Večeře Páně dětem**, rozprava dosud nebyla ukončena.

7.

Rut Nývltová informovala o **kurzu pro laické sbormistry** (napíše článek do Českého bratra)

a o průběhu **konventu**. Pražský seniorát má novou seniorku - Lýdii Mamulovou - poprvé v historii byla do této funkce zvolena žena.

8

Br. farář informoval o **presbyterní konferenci**, která se konala v Libčicích.

9

J. Čierná informovala o konferenci ERC o systematické **duchovní péči v nemocnicích**.

10

Zd. Kučerová přečetla **pokladní zprávu** za říjen - bez připomínek

11

Byla provedena kontrola **hasicích přístrojů**. T. Bedrník navrhuje, aby vodní přístroje, které nesmí být u rozvodné desky, nebyly měněny, ale přesunuty do hlavní místnosti kostela. R.Černá projedná s požárním technikem.

Zapsala: R. Černá

UDÁLOSTI VE SBORU

Křest, svatba, vánoční hra

V neděli 19.10.2003 byl pokřtěn **Pavel Petr Marek Kurka**

Alice Novotná a Petr Mach uzavřeli manželství 25.10.2003 v luterském kostele v Minneapolis, USA.

Blíží se vánoční hra!

Hra o naději bude provedena v **neděli 21. prosince od 14 a 16 hodin.**

Zkoušky začnou v neděli 23. listopadu v 10,45 hod. a pak každou další neděli ve stejnou dobu.

Prosíme všechny herce, aby byli dochvilní a zkoušky nevynechávali! Na nácvik nám mnoho času nezbyvá.

Jarmila Šmídová

DIAKONSKÁ SLUŽBA

Diakonská práce církve a diakonát

Od synodní rady jsme obdrželi žádost, abychom věnovali pozornost diakonské práci církve a nově ustavenému diakonátu, hovořili o tomto tématu ve staršovstvu, v mládeži i na dalších církevních setkáních a zahrnuli diakonickou službu a zájemce o diakonát do svých přímluvných modliteb.

Smyslem diakonátu není vytvořit nový institut, novou organizaci, která by zatížila sborový život. Diakonát je výrazem sociální odpovědnosti naší církve; bude-li sbory přijat s porozuměním a s vnitřní podporou, mohl by vést i k oživení křesťanské služby ve sborech. Sociální práce církve není jen věcí zvláštního církevního zařízení - Diakonie, nýbrž že se sbory i jednotliví křesťané mají stát více "diakonskými". Diakonie potřebuje zvláště na vedoucích místech svých středisek odborně vzdělané, ale i věřící a v církvi zakotvené pracovníky. Sbory a Diakonie se neobejdou bez dobrovolných i profesionálních pracovníků, kteří na poznanou Boží lásku odpovědí tím, že se rozhodnou pro tuto službu a přijmou církevní pověření ke službě diakonů a diakonek.

Zkrácená citace z Řádu diakonské práce, čl.4:

Členy ČCE, příp. členy jiných evangelických církví, jimž bylo členství v ČCE propůjčeno, kteří se rozhodnou přijmout službu potřebným za své hlavní životní povolání, může církev k této práci pověřit. Tím se stávají diakony a diakonkami ČCE.

Způsob jejich výběru, jejich odbornou a teologickou přípravu v rámci "diakonátu", obsah závěrečné zkoušky, na jejímž základě bude synodní radou rozhodnuto o udělení pověření, a podmínky jejich pověřování určí synod. Evidenci pověřených diakonů vede Ústřední církevní kancelář, péčí o ně je pověřena Diakonie ČCE.

Prosíme všechny členy sboru, aby se nad touto věcí zamysleli a své připomínky, případně vyplněný dotazník (jeho formulář je k dispozici v předsíni kostela) předali do konce roku Dr. Jarmile Čierné.

Výsledky rozhovorů v církvi budou tvořit nutné podklady pro synod, který bude mít v roce 2004 "Diakonskou službu v církvi" jako své pracovní téma.

MLÁDEŽ

MALEJOVICE - prodloužený víkend 24. - 28.10.2003

Přijeli jsme sice za tmy, ale už z dálky jsme viděli několik zářících oken, za kterými jsme hned vycítili příjemné, přívětivé a láskyplné prostředí. Málokoho by napadlo, že tato bývalá škola má teď být domovem pro děti, které podle doktorů, ale i mnohých jiných, čeká už jen smrt. Jakmile jsme vešli dovnitř, ujala se nás paní Markéta, která spolu se svým manželem Jiřím založila celou nadaci Klíček a zrealizovala i stavbu tohoto hospicu. Ti, kteří v Malejovicích už někdy byli, to vevnitř skoro nepoznávali - všechno už bylo zrekonstruováno, v pokojích byl nádherný dřevěný nábytek...- Hned ten večer jsme viděli video z doby, kdy se se stavbou začínalo a konečně nám všem došlo, jak neuvěřitelně se to tady změnilo. Když jsem si pak vzpomněla, že my jsme sem vlastně přijeli taky pracovat, připadala jsem si najednou dost směšně - zvláště když nás tam celou dobu tak hostili...Ale myslím, že nakonec to tak zlý snad nebylo:o)

A co že jsme tam teda dělali? Napřed jsme pracovali chvíli venku a pak už jsme hlavně vyráběli věci, které se budou prodávat na vánočních trzích: keramické korálky, košíčky z ořechových skořápek a linoryty potiskané dopisní soupravy. Od toho tiskání mám ještě teď takovou vyloženě zdravou zelenavou barvu rukou - a to na to už padlo aspoň půl lahve ředidla :o)

Sice jsme neměli moc času pro sebe, ale bylo to fajn - člověk měl aspoň pocit, že konečně jednou něco užitečného udělal a taky si uvědomil, jak jsou ty jeho životní hodnoty úplně mimo...a to taky neuškodí :o)

Viola Hoznauerová

Svatí blázni

Každoroční **amatérské divadlo** mládeže pražského seniorátu ČCE se koná v sobotu 13. prosince od 14 hod. v ČCE Nusle, Žateckých 11.

Zveme všechny mladé lidi našeho sboru, ať už jako diváky nebo jako herce, na toto bláznivé setkání.

kamil.skuhra@email.cz, tel. 721 225 308

DVA POMNÍKY NA STAROMĚSTSKÉM NÁMĚSTÍ

Mariánský sloup a pomník M.J.Husa na Staroměstském náměstí

Ve středu 29. října se místo normální biblické hodiny konala přednáška historika Prof. Galandauera.

Před samotnou přednáškou přiblížil bratr farář pohled na Marii dle biblických oddílů Luk 1,36-49 a Mat 12,46-50. Zmínil i dogmata papeže Benedikta z roku 1854, že Marie byla počata neposkvrněně a Pia XII. z roku 1953, že Marie byla vzata na nebesa.

Historická přednáška nám velice barvitě představila konec 80. let 19. století, bouřlivé schůze, na

kterých se řečníci z řad Staročechů a Mladočechů častovali ostrými výpady (přednášející četl ukázky některých proslovů), snahu o postavení Husova pomníku, veřejných sbírkách, ustavení Spolku pro stavbu pomníku, v čele s Vojtou Náprstkem, dohady o místě, kde by měl pomník stát, a jako doklad vítězství Mladočechů slavnostní položení základního kamene 5.7.1903, za přítomnosti 750 spolků, slavnostního osvětlení, hudby a proslovů. Hus byl oslaven jako bojovník za český národ - náboženský reformátor zmíněn nebyl. Jako alternativa mladočeského šílení byla v té době na Žofině Evangelická beseda. Pomník byl odhalen 6.7.1915.

V té době stál již na Staroměstském náměstí jiný památník - Mariánský sloup, který byl postaven na konci třicetileté války jako dík, že Praha byla uchráněna před Švédy. 3.11.1918 dav, táhnoucí z manifestace na Bílé Hoře, sloup, ve kterém viděl představitele habsburské monarchie, strhl. V současné době se jedná o tom, že replika Mariánského sloupu (jeho zmenšený model je v kostele na Lhotce) by měla být postavena na původním místě. Opět existuje společnost pro postavení sloupu a jiná proti postavení sloupu....

R.Č.

Poznámka redakce:

Ve čtvrtek 30. října jsme se dozvěděli, že byla slavnostně vysvěcena replika sochy Panny Marie z původního mariánského sloupu. Socha je umístěna ve výklenku boční stěny Týnského chrámu (směr Celetná ulice) na moderním sloupu z modrých kovových pásů.

Poznámka redakce internetové verze Brány: v papírové Bráně je obsažen dodatek o mariánském sloupu u nemocnice Pod Petřínem.

KNIHA, KTERÁ BY NEMĚLA CHYBĚT VE VAŠÍ KNIHOVNĚ

Jiřina Šiklová: DENÍK STARÉ PANÍ

Nebojte se, není to feministická literatura. Knihu si bez větší újmy mohou přečíst i muži: ani oni nejsou imunní proti zapomnětlivosti, vztahovačnosti, hašteřivosti a nerudnosti. I oni se někdy potýkají s otázkou, proč vlastně žili, když stejně musí umřít. I oni se dostávají do konfliktu s vlastními dětmi.

Deník napsala J. Šiklová před téměř dvaceti lety a vydala pod cizím jménem. Letos, v době, kdy už sama ví, co je to být důchodkyní a babičkou, jej doplněný o nejnovější poznatky a faktické údaje znovu vydala v nakladatelství Kalich. Kniha už je údajně rozebraná, ale po novém roce se má objevit dotisk.

No, nepřipadá vám to trochu povědomě: "...Žiju, ale hloupnu! Tuhle jsem si vypůjčila knížku a teprve po padesáti stránkách jsem si uvědomila, že jsem ji už četla a mám ji dokonce v knihovně....Jak to jen všechno může z té mé hlavy zmizet, to opravdu nechápu." V deníku jsou popsány běžné životní zkušenosti a problémy, ale je v něm i mnoho moudrého a inspirujícího: "...Takový opatrný život je jako šplouchání ve vaně. Ideálem těch, co se po celý život jenom šplouchají, je zažít velkou bouři na moři. Té se ovšem nikdy nedočkají, to se jim nemůže přihodit, protože se bojí vylézt z vany, bojí se žít. Víš, Jituško, každému se přihodí jenom to, na co si sám troufne. ...Utrpení má svou vznešenost a velikost a bez něho je možné jen živořit, víceméně poklidně přežvykovat to, čeho jsme již dosáhli...." "...kdo chce být za každou cenu šťastný, nikdy šťastný není.... Štěstí je vlastně v každé životní etapě něco jiného.... No a ve stáří je štěstí harmonie se sebou samým. Vyrovnat se s křivdami, se svou

vlastní minulostí a zažít pocit sounáležitosti s prostředím, jež člověka obklopuje. Štěstí je třeba právě rozhovor s tebou. Štěstím ve stáří je netrpět bolestí, silně vnímat, že člověk ještě žije, neskírat věci, ale zážitky...." "Nic momentálně sobě samé nevyčítám. A to, co jsem si vyčítala, to jsem se pokusila napravit, nebo jsem to sama sobě odpustila, protože to jinak prostě nešlo. Když nám odpustí Bůh, tak my musíme odpustit sami sobě také. Totiž měli bychom umět sami sobě odpustit. To je někdy těžší než odpustit druhému člověku..." "My zdraví vidíme svět kolem sebe z jiného úhlu a nemůžeme nikdy rozhodnout, co je, či co není hodnotou pro druhého člověka. Velikost života se dá měřit také jediným vrcholným okamžikem a zážitkem. A zážitkem je i bolest....Jediný pohled zpět do údolí z dosaženého vrcholu dává smysl celé horolezecké túře...Jediný světlý okamžik naší mysli může dát našemu životu smysl. A navíc - smysl života může být i v pasivním přijímání.... Plnost výkonu neznamená plnost života. Mylně se proto zaměřuje bytí za činnost, bytí za aktivitu..."

Branická skupinka "starších věkem" tuto svou "povinnou četbu" doporučuje nejen vrstevníkům, ale i těm mladším, kteří si zatím říkají, že oni takoví nikdy nebudou.

MEZINÁBOŽENSKÝ DIALOG

Ukázka z příspěvků

V minulém ročníku Brány bylo uveřejněno několik článků, týkajících se různých náboženství a jejich vztahu ke křesťanství. Diskusi na toto téma sledoval i PhDr. Zdeněk Vojtíšek, mluvčí Společnosti pro studium sekt a nových náboženských směrů. Místo původně zamýšleného příspěvku do Brány, poslal nyní 3. číslo časopisu Dingir, ve kterém se několik odborníků vyjadřuje k danému tématu. Jsou zde články podporující dialog, i články kritické. K dialogu se vyjadřují i představitelé českého judaismu a islámu.

Časopis má R. Černá, je možno si jej vypůjčit.

Ukázka z příspěvků:

Ivan Štampach: Abrahamovská ekuména

" O ekumenismu se původně mluvilo, jen když byla řeč o jednotlivých křesťanských církvích. Šlo o jednotu mezi nimi v podobě jejich plného vzájemného uznání, sdílení a spolupráce. Protože ale slovo samo naznačuje, že jde o společný dům (z řeckého oikos, "dům"), můžeme také myslet na ekuménu mezi různými náboženstvími. Jako Židé, křesťané a muslimové a s námi příslušníci ostatních náboženství sdílíme společný dům, ať se nám to líbí nebo ne. Potřebujeme se učit činit ze světa, do něž jsme postaveni, obyvatelný svět. Mezináboženská ekuména se od vnitrokřesťanských mezicírkevních vztahů liší tím, že v ní nejde o jednotu. Počítá s tím, že každé ze zúčastněných náboženství zůstává plně samo sebou."

Michal Semín: Kritičtí k dialogu

" Jaký je základní předpoklad pro moderní formu mezináboženského dialogu? Je jím rezignace na pravdu v náboženství, odmítnutí striktního rozdělení na náboženství pravé a náboženství nepravá. Užívání kritéria pravdivosti v náboženství má přitom dalekosáhlé důsledky -náboženství, které je uznáno jako pravé, musí být co do této své vlastnosti jediné a výlučné. Jiné náboženské systémy nutně obsahují omyly, a proto na ně nelze pohlížet jako na náboženství, jež mají původ u Boha. Kdyby totiž omyly neobsahovaly, ničím by se od pravého náboženství neodlišovaly, jinými slovy, nebylo by možné hovořit o náboženské pluralitě. Mezináboženský dialog však pluralitu předpokládá, proto je třeba mít na paměti, že se zde poměřují náboženství nepravá s pravým.... Výrazným projevem soudobého mezináboženského dialogu je shromažďování představitelů různých náboženství k modlitbě...tato shromáždění přispívají, navzdory ujištění pořadatelů, že takový cíl nesledují, k rozšíření náboženského irenismu a synkretismu..."

INFORMACE

Bible jako textová zpráva

Pro angličtináře: **Bible jako textová zpráva**

Simon Jenkins si uvědomil, že je třeba vydat novou verzi Bible, která by byla napsána jazykem používaným v ulicích Británie. Napsat ji tak, aby si biblickou zvěst s radostí přečetla dnešní mládež, která je zvyklá komunikovat mobilním telefonem zasíláním sms zpráv. Vydal knihu, ve které je modlitba Páně, desatero, části knihy Přísloví a 23. Žalm (který začíná slovy "GuidnGod loox out4me"). V překladu jsou používány i textové symboly, jako je plačící obličej apod. Počet těchto textových zpráv posílaných ve Spojeném království se měsíčně blíží k bilionu. Anglikánská církev proti tomuto nejnovějšímu překladu Bible nemá žádné námitky, naopak jej vítá jako misijní literaturu.

Cn u undrstd it?

From Ecclesiastes: 4evrythng theres a Czun; time 2B born &2die; 2weep & 2laff; 2morn &2dance; 2keep & 2chuck; 2shut lt & 2talk; 2luv & 2h8; 2so & 2reap.

Genesis: Out goes In the beginning God created the heavens and the earth and in comes: TBW
G cre8d hvn&urth. B4 tht urth ws a 4rmls 0, H2O ws evrywh; nyt ruled! G ws thr 2, hufn&pufn. G
sd let der b lyt & voila! G ws dlyted wid d lyt.

(podle Sunday Express)

Hledá se ateliér

Hledám místnost k pronajmutí či propůjčení, kterou by bylo možné použít jako **ateliér** pro mladé křesťanské nadšence, kteří nemají kde tvořit, a pro pořádání výtvarných workshopů.

Anna Višková - 777 842 226, 241 716 165

Mimořádné zasedání 31. synodu

Mimořádné zasedání 31. synodu proběhne 22.11. na Vinohradech a bude zakončeno instalací nové synodní rady v 17,30 v kostele u Salvátora

Seniorátní setkání starší generace

Seniorátní setkání starší generace jsou opět každé druhé úterý v měsíci od 14,30 hod v ČCE Vinohrady

[\[předchozí číslo\]](#) [\[jiné číslo\]](#)